

Долі людські

У день їхнього весілля наречений зробив Ларисі подарунок. Він, знітившись, простягнув їй щось загорнуте у білий папір, перев'язане рожевою тоненькою стрічкою.

- Тільки не смійся з мене... - почервонів Леонід.

Лариса обережно розгорнула папір, щось важке.

- Що ж тут таке? О, та ти романтик, - звільнила від паперу підкову, на якій було видряпано «Л+Л=Л». - Де ти її взяв? - здивовано глянула на хлопця.

- Цю підкову подарував на весілля дід моїй бабусі, і вони були щасливі все життя. Я тільки зробив напис.

Лариса поціпувала нареченого, дякуючи за подарунок. Весілля відгуло, відшуміло. Молода сім'я поселилася в новому будинку, який Ім' подарував колгосп, адже обое там працювали. Нові меблі купили кредит.

Місце підкови над входними дверима пустувало, бо вона зникла. Все обшукали, розібрали всі підкови - підкови ніде не було.

- Мабуть, викинули з порожніми коробками та папером на смітник, - сказала Лариса.

Леонід дуже переймався, адже це - сімейна реліквія.

- Ну, що ж вдеш, а може, ще знайдеться, - заспокоювала його молода дружина. - Ось я у Лесі запитаю, вона мені допомагала подарунки розбирати.

Та підруга, що була у світильках у Лариси, тільки засміялася на її запитання.

- Он сходить у кузню до діда Василя, він вам десяток таких підков зробить.

Згодом про підкову всі забули.

УКРАДЕНЕ ЩАСТЬЯ

Їхня сім'я нічим не відрізнялася від інших - обео працювоті, добре, веселі. Все в них було добре. У Леоніда було захоплення - з дерева вигиливав різний фігури. Годинами чакував над поліном, забиваючи постій чи щось зробити по господарству. Лариса інколи сміялася:

- Ти більше тепла і любові відаєш оци русалці, ніж мені, - гладила дерев'яну, але ще теплу від чоловічих рук дівчину з лускастим хвостом. До них частенько навідувалася Леся, з якою Лариса, як сестрою, ділилася новинами, секретами.

- Ти чоловіка, поки не пізно, прийшай до всякої роботи. Вдома немає чоловічої чи жіночої роботи, - почала її підруга.

Та невдовзі Леся вийшла до міста, вважши з неї слово, що її Лариса візьме кумою. Час від часу обзывається, передавала різні подарунки.

Дівчинку, що у них народилася, назвали Лесею, на честь куми. Дитя забирало багато сил і часу, і тоді Лариса частенько згадувала слова підруги про чоловічу і жіночу роботу. Від сварок, що виникали в домі, Лариса ставала дративливо і часто плакала. Її чорні очі, колись з веселим вогніком, який подобався хлопцям, погасли.

- Живи своїм розумом. У тебе хороший чоловік, добрий. Він вдався в свого діда Петра. Той все любив майструвати, такі чудернацькі фігури виковував у кузні. Пам'ятай, я ще дівчиною була, викував Петро пару коней на бігу. Ох і краса була. Все село ходило милуватися. Нехай краще щось для душі робить, ніж у чарку заглядатиме, - розрахувала її матір.

- А Лесі ти нічого не розповідай. Вона ж заздрить тобі, їй Богу заздрить.

- Чому їй заздрити? Леся вийшла

заміж вдало, народила хлопчика. У неї все добре.

- Це вона тобі так сказала? А мені її маті плакалася, що Лесяка здурила, заміж не хоче виходити, а всиновила маленку дитинку. Тільки не говори їй нічого. Сама скаже.

Та з підругою вона все рідше і рідше спілкувалася. Роки, що були наповнені турботами, мов тривожні дівочі сни, так швидко минали. Не встигнеш оглянутись, як і рік пропустив. Кажуть, що чужі діти швидко ростуть, а Ларисі здалося, що саме її донька швидко виростла, вона не встигла її натичтися нею, як та вже школу закінчила. Донечка була вся в маму. Довге чорне волосся, теплі, кольору чорного шоколаду очі і різబлені фігури, схожа на ті, що її батько в своїй майстерні на верстаті вистругував.

Знайшли знайомих, які допомогли влаштувати доньку в інститут, бо вже з'явився платне навчання. А де в них ті гроші? Гуртохижку її не дали, добре, що виучила Ларисина підруга молодості Леся, збрала до себе на квартиру, її син - в армії, і вона зараз одна. Лариса з Леонідом були задоволені, що донька під наглядом. Усе-таки велике і чуже місто для сільської дівчини небезпечне. На третьому курсі навчання Леся зізналася, що закахалася.

- У студента? Вам же вчиться ще треба, - тривожно сказала маті.

- Та ні, мамо, він не студент. Це Льоня, тікти Лесі син, - тихо сказала дівчина, поглядаючи на матір.

- І коли ж ви встигли? Тітка знає?

- Знає, вона дуже рада, сама мене возила до ньюю в частину, де він служив. Льоня вже кілька місяців вдома, демобілізувався зі служби.

Батьки стривожилися, запанікували.

ли, бо донька молода ж іще, та їй вчиться залишилося два роки. Як могла Леся - подруга їхня, таке допустити? Та змирилися, їхня ж дитина.

Весілля відгулювали на літніх канікулах.

- Ось погляньте, що нам свекруха подарувала, - відкрила красиву розціцьковану коробку доньки.

На дні, на білому атласному клаптику тканини лежала чорна, стара підкова. Лариса, посміхаючись, взяла в руки подарунок. Перевернула і побачила літери: «Л+Л=Л».

- Та це ж... - почала було, і багато глянула на чоловіка.

- Це сім'яна реліквія Льониної матері. Їй чоловік, Льонин батько, подарував у день весілля, - розповідала щаслива донька.

- У нього ніколи... - та їй замовкала маті. - У нього ніколи не було батька, він висновлений. І підкова це наша, - подумки кричала жінка.

- Як вона могла? - прошепотів розгублено батько, згадуючи, як вони шукава після весілля пропажу.

Сорока річна жінка не зінілася, коли побачила в руках святів свій подарунок.

- Я хотіла вкрасти ваше щастя, та не вийшло з цього нічого... - з іронією сказала Леся. - Льоню я пілюбила тоді, коли ти його, Ларисо, ще не знала. Пам'ятаєш, я ж вас і познайомила? Та на мене, як на дівчину, він не звертав уваги, я для нього була лише другом. Мені так боляче було слухати твої розповіді, як ви з ним цілувалися, що він тобі говорив. Скільки сліз я вилплакала, дивлячись на тебе - щасливу. Ваше весілля знищило мої надії, мрії і вза-

галі все мое життя. Спочатку хотіла зробити вам боляче і вкрала підкову. Пізніше, роздивляючись її, побачила напис. Букви співпадали з моїми і Льониними ініціалами «Леся+Льоня». І тоді я захвіріла на помсту. Я «накручувала» Ларису, налаштовувала її проти тебе, хотіла вас посварити. Нав'язала вам думку, щоб доньку назвали моїм іменем. Сама народити ти не змогла, та їй одружена не була, що народиться хлопчик, гарантії не було. Так я і висновила дитину, назвавши іменем коханого. Одружити наших дітей стало метою моого життя. І ось моя мрія збулася, Леся і Льон разом.

Судить мене, як хочете, але підкову в дітей не забирайте. Думайте, що я хвора? Можливо, бо любила.

Леся замовила. Повисла гнітюча чаща.

- На, потримай її хоч через двадцять років, - простягнув дружині підкову Леонід.

- Бідна Леся, як вона страждала. Хотіла зробити нам зло, але, дякувати Богу, ми прожили душа в душі. Якщо ця річ зробила її хоч на мить щасливою, то я їй прощаю все, - подумала Лариса, легенько доторкуючись до літер на підкові.

Любов АНДРІЄВСЬКА

Підприємство РЕАЛІЗОВУЄ З ДОСТАВКОЮ

качки породи "Мулард" і "Українська біла" за цінами виробника. Тел.: 067-410-05-24. Світлана.

ПРОДАЖ ТА ВСТАНОВЛЕННЯ пам'ятників.

Недорого. Тел.: 098-776-64-67.

Андрішівське міське споживче товариство **ПРОДАЕ** будівлів магазин № 10 площею 85,4 кв. м. за адресою: с. Городище, вул. Шкільна, 1. Стартова ціна - 70000,00 грн.

Продаж проводиться через аукціон. Для участі в ньому необхідно подати заяву. Довідки по тел.: 2-16-64. Адреса: м. Андрішівка, вул. Леніна, 17.

КУПЛЮ КОНА, КОБИЛУ.

Дорого. Тел.: 068-78-84-490; 050-61-66-050.

МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ ВІКНА І БРОНЬОВАНІ ДВЕРІ

Замір, доставка, гарантія.

Доступна ціна. Гарантована якість. Пенсіонерам знижки!!! Тел.: (063) 693-84-81; (096) 480-56-26, Максим.

Послуги самоскида

із маніпулятором на 15 м³.

Навантажування сипучих матеріалів, сміття, чищення і вивезення. Доставка щебеню, каміння, каміння-бут, піску, дров, деревини. Тел.: 097-76-27-774.

ПРОДАЄТЬСЯ газифікований будинок

по вул. Чехова в Андрішівці. Є літня кухня, сараї, 2 погреби, кладовка, у дворі криниця, 0,10 га землі. Поряд ліс, річка. Тел.: 067-43-61-705.

Втраченій Державний акт на право власності на земельну ділянку серії ЖТ № 008968 по Новохотовельнянській сільській раді, вищий на ім'я **ДАНИЛЮК Пелагея Василівни**, вважати недійсним.

Втрачене пенсійне посвідчення № 305041, видане на ім'я **БІЛОЦЬКОЇ Марії Федорівни**, вважати недійсним.

Відпочинок на узбережжі Чорного моря**В Залізному порту**

Вартість проживання 60 грн. за добу. Проезд туди й назад - 400 грн.

Графік заїзду:

20.07-30.07; • 7.08-17.08;
29.07-8.08; • 16.08-26.08;
• 21.08-26.08.

Виїзд з смт. Попільня о 21.00. Довідки за тел.: 098-200-72-31; 097-477-19-40; 097-629-23-31; 097-979-47-41.

ПРОДАМ 3-кімнатну квартиру в Андрішівці, 65,7 м.кв. з усіма зручностями, автоном. опалення, 5 соток приватизованої землі в центрі міста. Тел.: 2-16-18; 097-400-80-86.

Районну газету «Новини Андрушівщини» можна придбати в магазині ПП Шаховця, у веттепеці, на ринку біля автостанції та в редакції.

Ритуальний салон «Вічність» здійснює продаж товарів ритуального призначення: гроби, вінки, корзини, квіти, хрести.

Надає послуги: транспорт, каталфалк, копання могил, виготовлення та установка пам'ятників (граніт, бетон, плитка з граніту), безкоштовна доставка ритуальної атрибутики.

Адреса: м. Андрішівка, вул. Зазулінського, 15 (навпроти СПТУ). Тел.: 096-76-77-900, 093-44-88-991.

НАЗАВЖДИ В НАШИХ СЕРЦЯХ